

Bir “Hainlik” Hikayesi

Murat Ulutaş*

Hainler! Ne de çok duymaya başladık son zamanlarda bu sözü. Yaşamımızın ayrılmaz bir parçası oldu adeta. Hain sözünü duymadan güne başlayamıyoruz, yiyemiyoruz, içemiyoruz, eğlenemiyoruz. Hain sözcüğünün toplumsal belleğe bu kadar kazınmaya çalışıldığı başka bir dönem yaşanmış mıdır bilinmez ama bu aralar pek bir kullanışlı. Kendi fikir ve düşüncelerimizi eleştiri süzgecinden geçirmeden bir onaylatma mekanizmasına dönüşmüş durumda hain sözcüğünün kendisi, hainin kim olduğundan bağımsız olarak. Üstelik hainliği ete kemiğe büründürmek bu kadar kolayken; bir düşüncenin, eylemin ahlaki doğruluğunu sorgulamak hak getire.

İnsanlık tarihi boyunca iktidarlar daima kendi varlıklarını koruyabilmek ve sürdürebilmek için hainler ordusu yaratmayı elzem görmüşlerdir. Yanlış politika ve tutumlarla toplumda meşruiyetini kaybettiklerini anladıkları anda oluşan hoşnutsuzluğun kurbanı edilecek hainler, gerek iktidar sözcüleriyle, gerek iktidarın ideolojik aygıtlarıyla yaratı-

larak toplumun düşünce dünyasının sahnesine sunulurlar. Toplumun, iktidarlarca sunulan bu hainlere egemen bir okumayla mı yoksa muhalif bir okumayla mı yaklaşacağı toplumun tarihsel ve kültürel birikimine bağlı olarak değişebilmektedir. Günümüz Türkiye'si üzerinden değerlendirecek olursak, iktidar ve taraftarlarınca hain ilan edilen Barış Bildirisi'ne imza atan Barış Akademisyenleri'nin en azından toplumun yarısı tarafından kabul görmediği su götürmez bir gerçektir. Kabul etmeyen bu topluluk içinde Barış Akademisyenleri'nin öğrencileri olarak bizim de bir sözümüz olacak elbet.

Yazının bundan sonraki kısmında genel hatlarıyla yaşanan ihraçların ardından Cebeci Kampüsü'nde iletişim fakültesi yerinde, dört yıldan daha fazla birebir zaman geçirdiğim hain hocalarıma dair ve kampüste oluşan atmosfere dair bir çerçeve çizmeye çalışacağım. Sözcüklerin kısıtlayıcılığına olan inancım la burada değinileceklerin eksik kalacağını baştan belirtmek isterim.

Hainliğin Kaçınılmazlığı

Hain hocalarımızı anlatmadan önce bu aralar okuduğum Gündüz Vassaf'ın *Cehenneme Övgü* eserindeki

* AÜ İletişim Fakültesi'nden ihraçların yaşandığı tarihten kısa süre önce mezun olmuş ve ihraç edilen hocaların hemen hepsinden dersler almış bir İLEF'lidir (editörün notu).